

DOSSIER RUSTHUIS/RVT NAJAARSZON

INHOUD

1. Historiek	3
2. Financiële analyse.....	7
2.1. Bijdrage in de exploitatieverliezen	7
2.2. Verschil in loonkost	8
2.3. Overzicht exploitatieverlies + loonkosten	10
2.4. Evolutie gemeentelijke bijdrage voor het OCMW.....	12
3. Kritieken en aanbevelingen	14
3.1. Fundamentele kritiek	14
3.2. Aanbevelingen	14
4. Het einde van de Vereniging – slotconclusie	16

1. HISTORIEK

Rusthuis Najaarszon wordt officieel in gebruik genomen in december 1974, onder het bewind van toenmalig burgemeester Charles Van Heuverzwijn (CVP). Opvallend: een aantal inwonende Zusters van Maria staan mee in voor de zorg van de bejaarden.

De eerste doemberichten steken eind jaren '90 de kop op. Het rusthuis is dan al flink verouderd en niet meer aangepast aan de noden van de tijd. Er duiken dan ook verhalen op dat het rusthuis de deuren zal moeten sluiten. Op de gemeenteraad van februari 1999 ontkracht toenmalig OCMW-voorzitter Johan Braeckman (CVP) die geruchten: *“Er zijn wel enkele kleine aanpassingen nodig, maar het gaat zeker niet om grote investeringen. Er was sprake van dat we in elke kamer een afzonderlijk toilet zouden moeten installeren, maar dat klopt niet.”*¹

De vergunning voor rusthuis wordt uiteindelijk verlengd tot 2004. De Zusters van Maria verlaten intussen het gebouw.

Wanneer in 2001 een nieuwe meerderheid (VLD-sp.a) aan de macht komt, wordt het rusthuis niettemin opnieuw onder de loep genomen. Op de gemeenteraad van maart 2001 beklagt schepen van Financiën Johan Thomas (sp.a) zich over de oplopende kosten. Op dat moment kost het rusthuis 18,5 miljoen BEF aan de Brakelse belastingbetaler (zowat € 460.000).²

Een kleine twee jaar later – we schrijven december 2002 – ontvouwt OCMW-voorzitter André Flamand zijn plannen voor het rusthuis. Men wil achter het toenmalige gebouw een compleet nieuw complex van 60 kamers optrekken. Geraamde kostprijs: 5 miljoen euro, te financieren middels de verkoop van OCMW-eigendommen. Zo wil men o.m. het oude rustoord verkopen aan een sociale bouwmaatschappij teneinde er bejaardenappartementen in te richten. De OCMW-voorzitter hoopt op dat moment € 620.000 te zullen vangen voor het oude rusthuis³.

In februari 2004 is het verhaal inmiddels flink bijgesteld. In plaats van zélf de bouw van een nieuw rusthuis in handen te nemen, stelt de parse meerderheid een privatisering voorop. De vakbonden (i.c. VSOA en ACOD) reageren onthutst en maken zich zorgen over de toekomst van de om en bij 40 à 50 personeelsleden⁴. André Flamand verduidelijkt dat het rusthuis zijn vergunning dreigt te verliezen wegens exploitatieverliezen en de slechte infrastructuur. Elk Brakels gezin draagt op dat moment jaarlijks € 100 bij in de verliezen van Najaarszon. Middels privatisering hoopt het gemeentebestuur een sluiting te voorkomen⁵.

Een paar maanden later wordt het geweer andermaal van schouder gewisseld. De piste van de volledige privatisering wordt verlaten en men opteert voor een samenwerking tussen het OCMW en

---

¹ Het Laatste Nieuws, editie Vlaamse Ardennen, 9 februari 1999

² Het Volk, editie Vlaamse Ardennen, 29 maart 2001

³ Het Laatste Nieuws, editie Vlaamse Ardennen, 13 december 2002

⁴ Het Laatste Nieuws, editie Vlaamse Ardennen, 25 februari 2004

⁵ Het Nieuwsblad, editie Oudenaarde-Wetteren-Gent, 26 februari 2004

een private partner. De bedoeling is om het rusthuis niet alleen te redden – inmiddels is duidelijk dat er vanaf 1 januari 2005 geen uitbatingsvergunning meer wordt afgeleverd – maar zelfs uit te breiden⁶. Er worden in totaal 140 potentiële partners aangeschreven, waarvan er uiteindelijk 12 positief antwoorden. Wat het personeel betreft laat OCMW-voorzitter Flamand intussen het volgende optekenen: *“Uiteraard zal personeel verschuiven. Flexibiliteit zal zoals overal vanzelfsprekend worden. Momenteel werken er vijf verzorgenden boven de personeelsnorm en nog kunnen ze het werk niet aan. Dergelijke toestanden zullen dan uit den boze zijn”*⁷.

Het plan om een partnerschap aan te gaan met een private investeerder wordt uiteindelijk definitief weerhouden en in juni 2004 goedgekeurd door meerderheid (VLD-sp.a) én oppositie (CVP) in zowel OCMW-raad als gemeenteraad. De beslissing levert het rusthuis alvast enkele maanden respijt op inzake de uitbatingsvergunning⁸.

In mei 2005 geraakt bekend dat het OCMW scheidt met de Horebeekse rusthuisuitbater Bruno Schollaert. Via zijn nv Schol Invest zou deze 5 miljoen euro investeren in de bouw van 24 serviceflats, een nieuw rusthuisblok én de renovatie van het bestaande gebouw⁹. Toezichhoudend minister Marino Keulen (VLD) is echter niet bijster gerust in de constructie die op poten wordt gezet.¹⁰ Pas in september komt er witte rook uit de schouw van het kabinet. Burgemeester Herman De Croo klopt zichzelf op de borst: *“Ik heb er bij mijn partijgenoot ernstig op aangedrongen om dit partnerschap toe te laten.”*¹¹

Op 28 september 2006 – amper enkele weken voor de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2006 – worden de werken aan het nieuwe rusthuis uiteindelijk op gang geschoten. Het finale partnerschap bestaat uit een Vereniging RVT/Rusthuis Najaarszon met twee participanten: OCMW Brakel en vzw Sint-Jozef van Bruno Schollaert¹². Het oude rusthuis en de bijhorende terreinen werden in opstalrecht gegeven aan de nv Schol Invest – eveneens van Bruno Schollaert – die vervolgens instaat voor het optrekken van de nieuwe gebouwen. De “Vereniging” huurt op haar beurt de gebouwen van de nv Schol Invest. André Flamand maakt zich nochtans sterk dat de constructie de Brakelaars de gevolgen van deze constructie niet zullen voelen in de portemonnee: *“De vijf miljoen euro voor de bouw van een nieuw rusthuis en de renovatie van het bestaande gebouw komt integraal van de private investeerder. Dit gaat de belastingbetaler geen euro kosten”*¹³.

---

⁶ Het Laatste Nieuws, editie Vlaamse Ardennen, 12 mei 2004

⁷ Het Nieuwsblad, editie Oudenaarde-Wetteren-Gent, 12 mei 2004

⁸ Het Laatste Nieuws, editie Vlaamse Ardennen, 23 juni 2004

⁹ Het Laatste Nieuws, editie Vlaamse Ardennen, 26 mei 2005

¹⁰ Het Laatste Nieuws, editie Vlaamse Ardennen, 31 augustus 2005

¹¹ Het Volk, editie Vlaamse Ardennen, 14 september 2005

¹² Het Nieuwsblad, editie Oudenaarde-Wetteren, 29 september 2006

¹³ Het Laatste Nieuws, editie Vlaamse Ardennen, 20 september 2006

Concreet krijgt het OCMW twee leden in de raad van beheer van de Vereniging, vzw Sint-Jozef zal worden vertegenwoordigd door vier afgevaardigden. In de algemene vergadering krijgt het OCMW 3 vertegenwoordigers tegenover 5 van vzw Sint-Jozef. Er wordt tevens afgesproken dat het OCMW tot 2016 degressief zal bijdragen in het exploitatieverlies van het rusthuis én zal instaan voor het betalen van het verschil in loonkost van personeelsleden in de openbare sector ten opzichte van contractuele personeelsleden voor eenzelfde functie onder privé-statuu¹⁴. Bij de eerste spadesteek garandeert OCMW-voorzitter Flamand namelijk dat het personeel bij de overstap alle rechten behoudt¹⁵.

Na de gemeenteraadsverkiezingen krijgt de oppositie met Jan Haegeman (N-VA) een waakhond in de raad van beheer van de Vereniging. Het is pas na zijn aandringen dat de eerste bewoners – hoewel reeds voorzien voor de lente van 2008¹⁶ – uiteindelijk op 9 december 2009 hun intrek kunnen nemen in de nieuwe gebouwen¹⁷.

Volgens de oppositie verloopt nochtans niet alles even koersjier binnen de Vereniging. Jan Haegeman dient begin 2010 klacht in bij de bevoegde minister Bourgeois (N-VA) wegens onregelmatigheden. Er werd op dat moment al een aantal jaar geen algemene vergadering meer gehouden, geen jaarrekening voorgelegd, laat staan een begroting. Vzw Sint-Jozef blijkt bovendien niet rechtsgeldig samengesteld: de vzw telt amper drie leden (maar wél vier vertegenwoordigers in de raad van beheer van het rusthuis). De druppel die de emmer doet overlopen voor Jan Haegeman is een “managementvergoeding” van € 50.000 die vzw Sint-Jozef zich wil laten uitkeren door de Vereniging. Minister Bourgeois stelt Jan Haegeman in het gelijk en tikt Bruno Schollaert op de vingers¹⁸.

Intussen wordt het OCMW geconfronteerd met een steeds stijgende bijdrage voor het verschil in loonkosten. Wanneer de OCMW-raad begin 2012 een schrijven ontvangt van Bruno Schollaert waarin deze een betaling hiervoor vraagt van € 230.000, gaat de oppositie in het verweer. OCMW-voorzitter Flamand belooft het personeelsbeleid van het rusthuis te laten doorlichten door BDO¹⁹.

De daaropvolgende vergaderingen van de OCMW-raad staat deze doorlichting telkens geagendeerd, maar wordt ook telkens weer verdaagd wegens “nog niet klaar”. Na de zomer verdwijnt het punt zelfs helemaal van de agenda. Pas na afloop van de gemeenteraadsverkiezingen wordt de doorlichting voorgesteld. Op 13 december 2012 presenteert BDO de cijfers aan de gemeente- en OCMW-raadsleden en meteen ook aan de nieuwe verkozenen.

---

¹⁴ Oprichting – Statuten, Vereniging Hoofdstuk XII OCMW-wet, RVT/Rusthuis Najaarszon, 25 oktober 2006

¹⁵ Het Laatste Nieuws, editie Vlaamse Ardennen, 30 september 2006

¹⁶ Het Laatste Nieuws, editie Vlaamse Ardennen, 30 september 2006

¹⁷ Het Laatste Nieuws, editie Vlaamse Ardennen, 10 december 2009

¹⁸ Het Laatste Nieuws, editie Vlaamse Ardennen, 9 oktober 2012

¹⁹ Dagorde en notullen OCMW-raad dd. 26 april 2012

De onthullingen van BDO zijn bijzonder schokkend. Alleen al voor 2011 zou het rusthuis meer dan honderdveertigduizend euro teveel hebben gefactureerd aan het OCMW²⁰. Het rusthuis zelf verdedigt vurig de eigen cijfers. Het komt tot een geanimeerde discussie waarbij OCMW-voorzitter Flamand in de clinch gaat met Danny Maes van BDO, fractieleider van VLD Marcel Saeytjdt voortijdig de zaal verlaat en toekomstig OCMW-voorzitter Marijn Devalck sterretjes ziet²¹.

's Anderendaags – 14 december 2012 – dient Jan Haegeman klacht in bij de gouverneur en Vlaams minister van Binnenlands Bestuur Geert Bourgeois teneinde definitief klaarheid te scheppen.

Nog een dag later stuurt de rusthuisuitbater reeds een nieuwe factuur voor het werkingsjaar 2011 naar het OCMW. Hij vraagt nu niet langer € 230.000 maar intussen zelfs 350.000 euro²².

Op 18 december buigt de OCMW-raad zich over de nieuwe factuur. Blijkt dat de meerderheid een compromis heeft uitgewerkt met rusthuis waardoor voor 2011 uiteindelijk 304.000 euro als verschil in loonkost zal worden betaald aan Najaarszon. De OCMW-ontvanger die dit komt toelichten, geeft echter onomwonden toe dat er voorheen geen afspraken waren over hoe dit verschil in loonkost dient te worden vastgesteld en dat er wel degelijk een gebrek is aan transparantie en controle op de werking van het rusthuis. Aftredend burgemeester Herman De Croo woont voor het eerst in zijn carrière zowaar het grootste deel van de zitting bij en neemt zelfs het woord om de constructie rond het rusthuis te verdedigen. De vergadering verloopt woelig. Uiteindelijk stemmen VDL en sp.a in met de storting van 304.000 euro, CD&V en N-VA onthouden zich in afwachting van het onderzoek van de gouverneur en de minister²³.

---

²⁰ Doorlichting BDO

²¹ Ooggetuigenverslag

²² Brief RVT Najaarszon aan OCMW Brakel dd. 15 december 2012 (ingekomen op OCMW op 17/12/2012)

²³ Notullen OCMW-raad dd. 19 december 2012

2. FINANCIËLE ANALYSE

2.1. BIJDRAGE IN DE EXPLOITATIEVERLIEZEN

In de oprichtingsakte van de Vereniging wordt gestipuleerd dat het OCMW een deel van de exploitatieverliezen voor zijn rekening dient te nemen. Deze worden gebaseerd op het exploitatieverlies van het werkingsjaar 2004 (= referentiejaar) evenwel verminderd met het verschil in de loonkosten openbare – private sector van dat jaar.

Voor het werkingsjaar 2007 (in de OCMW-begroting in te schrijven op begrotingsjaar 2008) dient het OCMW 100% van dit bedrag te betalen. De te betalen bijdrage daalt vervolgens jaarlijks met 10% waardoor uiteindelijk in het werkingsjaar 2017 (begroting 2018) geen bijdrage meer verschuldigd zal zijn.

In acht genomen dat het exploitatieverlies voor 2004 door de OCMW-raad op 30 maart 2006 werd vastgesteld op € 377.000, levert dit – na aftrek van het verschil in loonkosten – een referentiebedrag op van € 307.790,97.

Wat betreft de exploitatieverliezen valt dan ook eenvoudig een aflossingstabel op te stellen:

Werkingsjaar "Vereniging"	Begrotingsjaar OCMW	Te betalen percentage	Te betalen bedrag
2007	2008	100%	€ 307.790,97
2008	2009	90%	€ 277.011,87
2009	2010	80%	€ 246.232,78
2010	2011	70%	€ 215.453,68
2011	2012	60%	€ 184.674,58
2012	2013	50%	€ 153.895,49
2013	2014	40%	€ 123.116,39
2014	2015	30%	€ 92.337,29
2015	2016	20%	€ 61.558,19
2016	2017	10%	€ 30.779,10
2017	2018	0%	€ 0,00

In de OCMW-begroting zijn deze cijfers slechts mits enige speurwerk te achterhalen. Door de weinig stabiele situatie op de financiële dienst, wijkt de wijze van budgetteren nogal eens af.

In de begroting 2008 wordt aanvankelijk wel degelijk correct het bedrag van € 307.790,97 ingeschreven. Na budgetwijziging komt men tot een bedrag "diverse werkingskosten" van € 397.000. Dit bestaat uit de maximale bijdrage voor het exploitatieverlies + de afrekening van het verschil in

loonkost van het voorgaande jaar. Ook voor de budgetten van 2009, 2010 en 2011 wordt op dezelfde wijze tewerk gegaan. Dit levert volgende tabel op:

Begrotingsjaar OCMW	“Diverse werkingskosten”	waarvan tussenkomst exploitatieverlies vorig jaar	waarvan afrekening verschil in loonkost vorig jaar
2008	€ 397.000,00	€ 307.790,97	€ 89.209,03
2009	€ 327.011,87	€ 277.011,87	€ 50.000,00
2010	€ 368.732,78	€ 246.232,78	€ 122.500,00
2011	€ 271.000,00	€ 215.453,68	€ 55.546,32
2012	€ 201.000,00	!!! € 188.500	€ 12.500

Merk op dat er voor het begrotingsjaar 2012 een verschil zit tussen de aflossingstabel exploitatieverliezen en het gebudgetteerde exploitatieverlies: nl. € 184.674,58 t.o.v. € 188.500. Dit berust op een dubbele foute berekening vanwege de financiële dienst van het OCMW.

Vooreerst heeft men zich gebaseerd op een fout referentiebedrag: nl. € 377.000. Dit is inderdaad het vastgestelde exploitatieverlies voor 2004 doch men vergat dit te verminderen met het verschil in loonkost voor 2004. Bovendien gooit men werkingsjaar van de Vereniging en het begrotingjaar van het OCMW door elkaar, waardoor men nu al uitgaat van een bijdrage van maximum 50% i.p.v. 60%. Vijftig procent van € 377.000 is inderdaad € 188.500.

2.2. VERSCHIL IN LOONKOST

Het verschil in loonkost valt in het OCMW-budget terug te vinden onder twee verschillende posten. Enerzijds worden de loonkosten voor het lopende werkingsjaar van de Vereniging gebudgetteerd onder een post “Diverse werkingskosten”. Daarnaast vindt men – zoals hierboven aangetoond – een afrekening van de nog niet betaalde bedragen van vorige werkingsjaar voor deze loonkost terug onder een andere post “Diverse werkingskosten”, waar zij samengeteld worden met het maximaal te betalen exploitatieverlies.

Dit levert volgend overzicht op:

Werkingsjaar “Vereniging”	Gebudgetteerde loonkost	Afrekening loonkost	Totaal
2007	€ 69.209,03	€ 89.209,03	€ 158.418,06
2008	€ 60.193,45	€ 50.000,00	€ 110.193,45
2009	€ 155.000,00	€ 122.500,00	€ 277.500,00
2010	€ 100.000,00	€ 55.546,32	€ 155.546,32
2011	€ 100.000,00	€ 12.500,00	€ 112.500,00

2012	€ 300.000,00		€ 300.000,00
------	--------------	--	--------------

Hierbij dient natuurlijk de opmerking gemaakt dat we ons voor het werkingsjaar 2011 dienen te baseren op de foute berekening in het budget 2012. Er wordt in het budget op de desbetreffende post 201.000 voorzien (na begrotingswijziging). Na aftrek van de fout berekende exploitatieverliezen (€ 188.500) levert dit een afrekening op voor het werkingsjaar 2011 van € 12.500. Dit is echter een onderschatting.

Dat blijkt temeer uit de officiële afrekeningen van de Vereniging. Die geven nóg een ander beeld.

Werkingsjaar "Vereniging"	Gefactureerd verschil in loonkost
2007	€ 88.447,49
2008	€ 155.886,30
2009	€ 163.777,90
2010	€ 192.636,52
2011	€ 304.762,91

Voor wat betreft bovenstaande tabel, dienen de nodige kanttekening gemaakt bij het werkingsjaar 2011. De aanvankelijke factuur vanwege de Vereniging bedroeg € 234.127,90. Later op het jaar – na de toelichting van BDO – stuurde de Vereniging een nieuwe factuur van maar liefst € 350.552,77. Uiteindelijk werd een compromis gesloten tussen rusthuis en OCMW om voor 2011 een bedrag te storten van zowat 304.000 euro.

De doorlichting van de personeelskost door auditbureau BDO levert echter een verrassend afwijkend resultaat op. Alleen al voor 2011 zou – ten opzichte van de oorspronkelijke factuur van € 234.000 – volgens de berekeningen van dhr. Danny Maes (BDO) maar liefst € 144.999,61 teveel gefactureerd zijn door de Vereniging aan het OCMW.

Hoewel hierbij uiteraard de nodige voorzichtigheid geboden is, zou een extrapolatie op basis van 2011 volgende cijfers opleveren:

Werkingsjaar "Vereniging"	Gefactureerd verschil in loonkost	Reëel verschil (BDO + extrapolatie)	Teveel (pct.)	Teveel (€)
2007	€ 88.447,49	€ 33.670,37	61,93%	€ 54.777,12
2008	€ 155.886,30	€ 59.343,12	61,93%	€ 96.543,18
2009	€ 163.777,90	€ 62.347,31	61,93%	€ 101.430,59
2010	€ 192.636,52	€ 73.333,27	61,93%	€ 119.303,25
2011	€ 234.127,90	€ 89.128,29	61,93%	€ 144.999,61

TOTAAL	€ 834.876,11	€ 317.822,35	61,93%	€ 517.053,76
---------------	---------------------	---------------------	---------------	---------------------

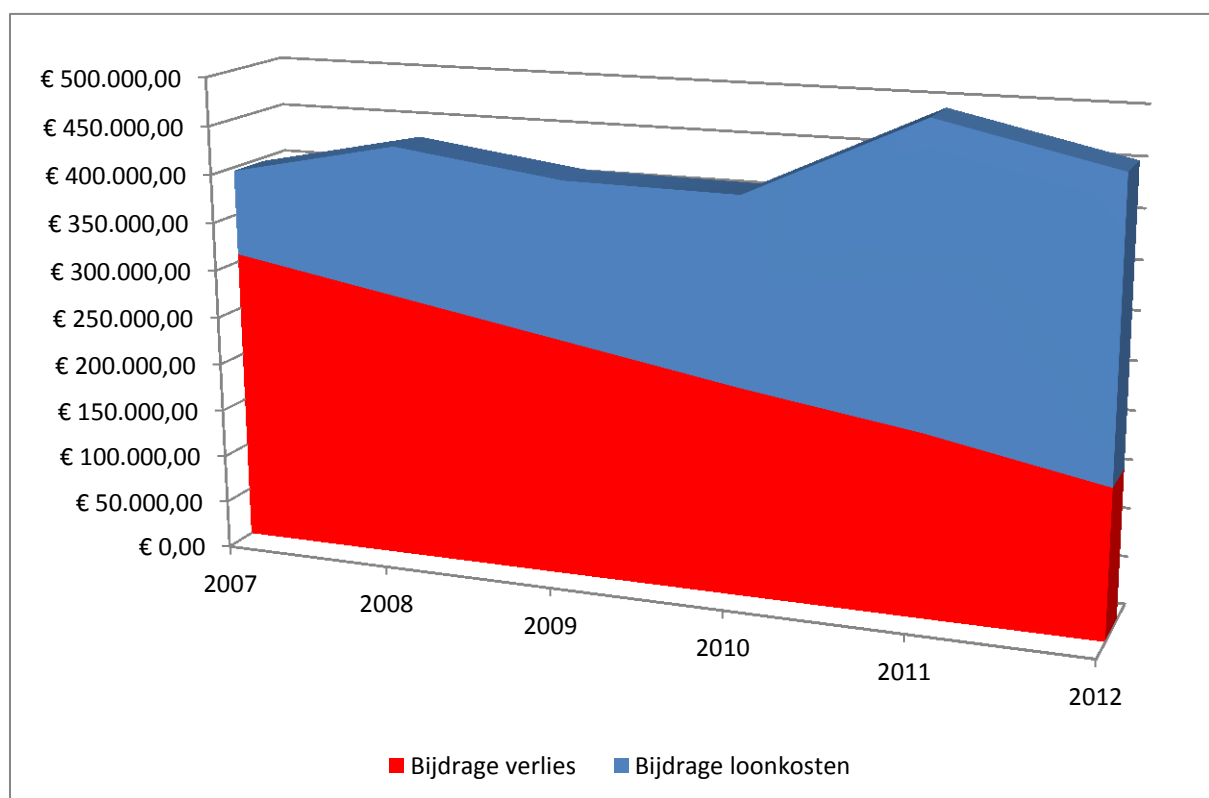
Voor deze extrapolatie werd uitgegaan van de oorspronkelijke factuur van € 230.000 aangezien ook de afwijking van BDO hierop berekend werd.

Op basis van deze tabel, zou men kunnen concluderen dat de Brakelse belastingbetaler tot heden maar liefst € 517.053,76 teveel betaalde aan de "Vereniging".

2.3. OVERZICHT EXPLOITATIEVERLIES + LOONKOSTEN

Het totaalplaatje van te betalen exploitatieverlies en te betalen verschil in loonkost op basis van de cijfers van de "Vereniging" ziet er als volgt uit:

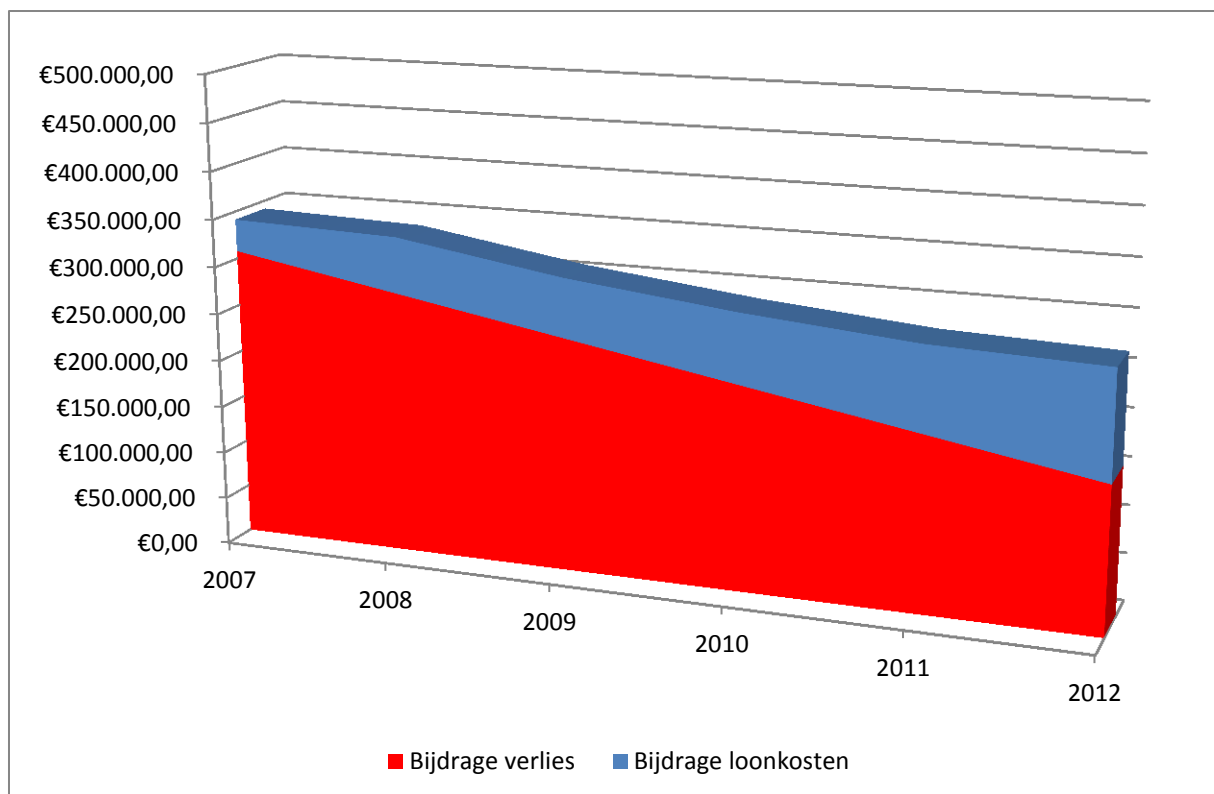
Werkingsjaar "Vereniging"	Bijdrage exploitatieverlies	Verschil in loonkost	Totaal
2007	€ 307.790,97	€ 88.447,00	€ 396.238,46
2008	€ 277.011,87	€ 155.886,30	€ 432.898,17
2009	€ 246.232,78	€ 163.777,90	€ 410.010,68
2010	€ 215.453,68	€ 192.636,52	€ 408.090,20
2011	€ 188.500,00	€ 304.762,91	€ 493.262,91
2012	€ 153.895,49	€ 300.000,00	€ 453.895,49

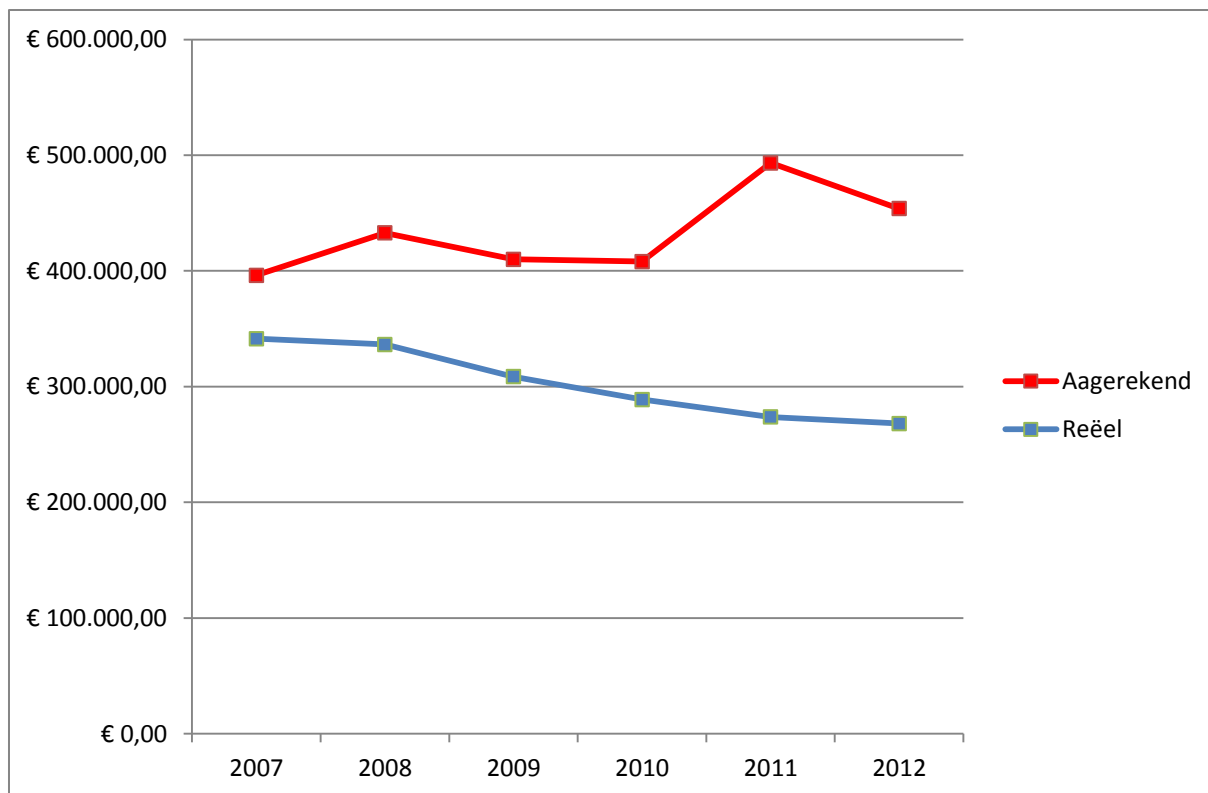
Hierbij dient opgemerkt dat voor wat betreft de bijdrage in het exploitatieverlies voor het werkingsjaar 2012 van de Vereniging, uitgegaan is van de correcte aflossingstabel en niet van de recente foute cijfers. Voor het verschil in loonkost in 2012 werd uitgegaan van het gebudgetteerd bedrag, aangezien de factuur met de afrekening pas in 2013 zal worden bezorgd.

Rekening houdend met de berekeningen van BDO en de correcte bijdrage in het exploitatieverlies, zou het plaatje er natuurlijk anders uitzien.

Werkingsjaar "Vereniging"	Bijdrage exploitatieverlies	Reëel verschil in loonkost (BDO + extrapolatie)	Totaal
2007	€ 307.790,97	€ 33.670,37	€ 341.461,34
2008	€ 277.011,87	€ 59.343,12	€ 336.354,99
2009	€ 246.232,78	€ 62.347,31	€ 308.580,08
2010	€ 215.453,68	€ 73.333,27	€ 288.786,95
2011	€ 184.674,58	€ 89.128,29	€ 273.802,87
2012	€ 153.895,49	€ 114.204,62	€ 268.100,10

Vergelijkend geeft dit het volgende beeld:

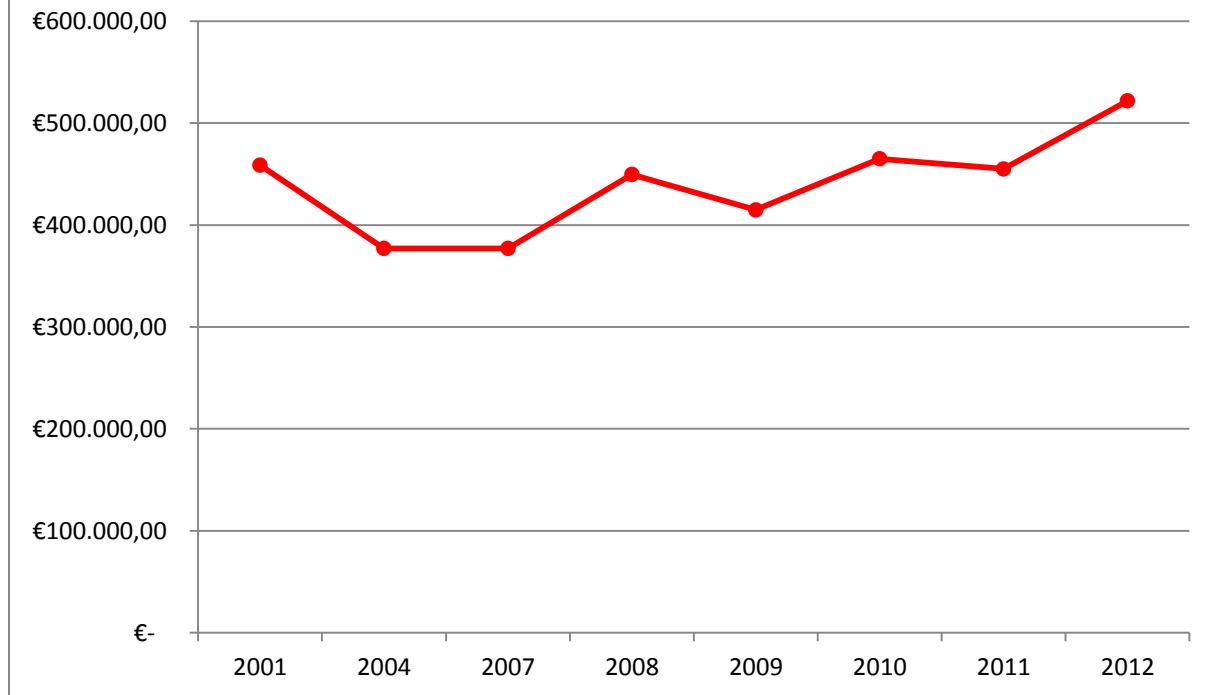

2.4. EVOLUTIE GEMEENTELIJKE BIJDRAGE VOOR HET OCMW

De uiteindelijke gemeentelijke bijdrage verschilt nog enigszins van de hierboven genoemde cijfers. Er zijn namelijk ook nog enkele beperkte inkomsten en uitgaven, o.m. uit schuld. Uiteindelijk krijgen we dit overzicht:

Jaar	Budget/Rekening	Gemeentelijke toelage
2001	Ander	€ 458.603,02
2004	Budget	€ 377.000,00
2007	Budget	€ 377.000,00
2008	Budget	€ 449.617,81
2009	Rekening	€ 414.902,75
2010	Rekening	€ 464.998,35
2011	Rekening	€ 454.982,91
2012	Budget	€ 521.836,56

Gemeentelijke toelage

3. KRITIEKEN EN AANBEVELINGEN

3.1. FUNDAMENTELE KRITIEK

Vooreerst is er de feitelijke vaststelling, dat één en ander leidt tot een zeer moeilijk te ontwarren financieel kluwen. De verschillende methodes van budgetteren vanwege de financiële dienst van het OCMW zorgen voor een moeilijke vergelijkingsbasis. Daarnaast is er een compleet gebrek aan transparantie vanwege de Vereniging. Er worden amper beheersraden georganiseerd, laat staan algemene vergaderingen. Er wordt vanwege de Vereniging nooit een begroting voorgelegd, nochtans een verplichting voortvloeiend uit de oprichtingsakte en de jaarrekeningen krijgen nauwelijks aandacht. Bovendien werd de jaarrekening van de Vereniging nog nooit voorgelegd aan de OCMW-raad. Nochtans dient de OCMW-raad zich hierop te baseren voor het vaststellen van het verschil in loonkost en het exploitatieverlies.

Ondanks dit gebrek aan transparantie kan men uiteindelijk twee fundamentele kritieken leveren:

1. Hoewel de deelname in het exploitatieverlies stelselmatig wordt afgebouwd, stijgt de gemeentelijke toelage voor het rusthuis. Kostendrijver hierbij is natuurlijk het oplopend verschil in loonkost tussen openbaar en privé. Met de uitbreiding van het rusthuis wordt vanzelfsprekend ook het personeelsbestand groter. Nieuwe personeelsleden worden steevast aangesteld onder de voorwaarden van personeel in de openbare sector. Dat verklaart de stijging van deze kost. Te verwachten valt dat het personeelsbestand in de toekomst nóg zal worden uitgebreid en dat het te betalen verschil in loonkost nóg zal toenemen. Alleszins zeker indien de huidige berekeningswijze wordt gevolgd. Indien men zich echter baseert op de cijfers van BDO, zou de gemeentelijke toelage wellicht eerder afnemen. Inmiddels bedraagt de gemeentelijke toelage al meer dan in 2001, toen het rusthuis nog in eigen beheer van het OCMW was.
2. Hoewel het OCMW een belangrijke financiële bijdrage levert, heeft het door zijn minderheidspositie in de raad van beheer en de algemene vergadering, in se geen enkele afdwingbare inbreng in het beleid van de Vereniging.

3.2. AANBEVELINGEN

Op korte termijn kunnen maatregelen worden genomen ter verbetering van de werking van de Vereniging en de wisselwerking met het OCMW zonder dat meteen een aanpassing dient te gebeuren aan de statuten van de Vereniging:

1. Nieuwe aanwervingen in het rusthuis kunnen enkel onder de voorwaarden die gelden voor contractuelen op de private arbeidsmarkt. Tenslotte pleitte OCMW-voorzitter Flamand in het verleden zélf voor flexibiliteit bij het personeel.
2. Er is nood aan stabiliteit op de financiële dienst van het OCMW en aan een eenvormig wijze van budgetteren.

3. De OCMW-raad mag enkel akkoord gaan met de uitbetaling van de verschuldigde kosten aan de Vereniging nadat de raad kennis heeft kunnen nemen van de jaarrekening en de begroting van de Vereniging.
4. Er moeten jaarlijks minstens vier beheerraden worden georganiseerd in de “Vereniging”.
5. De agenda van zowel de raad van beheer als van de algemene vergadering van de Vereniging dient steeds vooraf ter kennis worden gebracht aan de OCMW-raad.
6. Er moet definitief uitsluitel worden gegeven over het verschil in loonkost. De toezichthoudende overheid dient hiervoor te worden ingeroepen.

4. HET EINDE VAN DE VERENIGING – SLOTCONCLUSIE

Het vernieuwde rusthuis is een wereld van verschil met de vroegere situatie. Onmiskenbaar zijn de levensomstandigheden van de bewoners er met reuzensprongen op vooruit gegaan. Dat verdient alle lof.

Men kan echter de ogen niet sluiten voor wat mis is gegaan en nog steeds mis gaat. Er dient zich echter een opportuniteit aan om bij te sturen.

De statutaire termijn waarbinnen het de stichtende leden (i.c. OCMW Brakel en vzw Sint-Jozef) verboden was uit de Vereniging te treden, is namelijk verlopen. Bijgevolg kunnen beide partners eenzijdig beslissen uit de Vereniging te treden met de ontbinding van de Vereniging tot gevolg.

Het OCMW zou uit opportuniteitsoverwegingen – zie verder – zelf kunnen beslissen om uit de Vereniging te stappen. Voor vzw Sint-Jozef gelden echter dezelfde opportuniteitsoverwegingen – zeker vanaf 2018 wanneer het OCMW geen bijdrage meer doet in het exploitatieverlies – zodat men ook moet rekening moet houden met een ontbinding van de Vereniging op hun initiatief.

De ontbinding zou er toe leiden dat het rusthuis terug in beheer komt van het OCMW. De gebouwen blijven echter eigendom van de nv Schol Invest en dus zou het OCMW deze moeten huren (zoals de Vereniging momenteel eveneens huur betaalt aan de nv Schol Invest). De bewering van André Flamand dat nieuwbouw en renovatie van het rusthuis de belastingbetaler niets kosten, klopt dus niet!

Uiteraard zou een einde van de Vereniging het OCMW ook de gelegenheid geven om over te gaan tot een volledige privatisering van de instelling. Daarbij rijst niet alleen een ideologische discussie – is ouderenzorg al dan niet een taak voor het OCMW – maar eveneens ook een personeelsproblematiek: de huidige werknemers zouden dan sowieso in een voor hen minder interessant statuut terecht komen.

Er resten de komende jaren dus vier opties:

1. Een voortzetting van het huidige beleid.
2. De Vereniging blijft bestaan maar wordt grondig bijgestuurd o.m. op basis van de hoger vermelde aanbevelingen.
3. De Vereniging wordt ontbonden en het rusthuis wordt weer volledig beheerd door het OCMW.
4. De Vereniging wordt ontbonden en het rusthuis wordt volledig geprivatiseerd.

De N-VA is bereid op een constructieve manier mee te werken aan een bijsturing van de werking en staat open voor een debat voor de opties 2, 3 en 4.

Een voortzetting van het huidige beleid is wat de N-VA betreft echter een onverantwoorde keuze.